

Scratch

Szűcs Dóra Idának és Bán Máténak

Bali János

2020

The musical score is written on six staves in treble clef. It begins with a repeat sign. The notation includes various note values (quarter, eighth, and sixteenth notes), rests, and ornaments (circles with a dot above the notes). The key signature is one flat (B-flat major or D minor). The score is divided into measures by vertical bar lines. The final measure of the sixth staff ends with a double bar line and repeat dots.

Magyarázat

Az előadás előtt a terem padlójára fel kell ragasztani egy 4-5 méter átmérőjű, a közönség számára is jól látható (fekete) körvonalat. A táncos testének súlypontja végig ezen mozog. Amikor az óramutató járásával egyező irányban megy, akkor a fuvolista odafelé-, amikor az óramutató járásával ellenkezőleg mozog, akkor visszafelé játsza a kottát. A fuvolista a kotta azon pontján fordul meg, ahol épp tart. Ha a táncos lassan halad a vonalon, akkor lassan játszik; ha gyorsan halad, akkor gyorsan.

Akkor kezd játszani, amikor a terembe érkező táncos a körvonalhoz ér. A darab időtartamát a koncert körülményei szabják meg -- tetszőlegesen rövid vagy hosszú lehet. Ha a táncos érzékelhetően elhagyja a vonalat, akkor a fuvolista elhallgat; a darab vége is így történik. A fuvolista a kotta bármely pontján elkezdheti; de ha a táncos szeretné, előre egyeztessenek a kezdőpontról; ugyanez érvényes a kezdőirányra és térbeli kezdőpontra nézve is (amiben a táncos dönt). A kotta értelemszerűen minkét irányban akárhányszor ismételendő. Az egyes ütemeket nem kell térszegmensekhez rögzíteni.

A kotta négy különböző hanghosszúságot tartalmaz: a kis fekete kottafejekkel írottak a legrövidebbek, a normál feketék hosszabbak, a kis üres fejek még hosszabbak, a nagy üres fejek a leghosszabbak (fermata segít a megkülönböztetésben). Lassú tempóban a különbségek nagyobbak, gyors tempóban kisebbek lesznek. A táncos bármilyen szélsőséges helyzetbe beleviheti a fuvolistát: egyik irányban a megállásig, másik irányban a hangokat már leolvasni nem képes elhasalásig.

Az ütemvonalak nem tagolást jelölnek, hanem a köztük lévő „ütemek” különféle, de egy ütemen belül szigorúan azonos játékmódot kívánnak; a fuvolista dönti el a felkészülés során, hogy hol milyen játékmódot alkalmaz. Lehet *staccato*, *legatissimo*, *piano*, *forte*, erős *vibrato*, pergőnyelv, beleénekel mély hang; de az is lehet, hogy a hangokat megtöbbszörözi; például a 3. sor:

az alábbi módokon is játszható:

stb.; de egy „ütemen” belül végig szigorúan ugyanaz a játékmód tartandó; oda-vissza mindig ugyanaz.